

Boşanan Anne Ve Babanın Çocukları

— Kara kız · 03 Şubat 2023

BOŞANAN ANNE VE BABANIN ÇOCUKLARI

İçindeki yangın büyüdükçe büyüyor, yere göğe sığmıyor, nefes alamıyordu. Genç yaşta eşinden ayrılmıştı. Çocukları desen daha üç yaşındaydı ayrıldıkları zaman.

Çocukların bakımı, bakıcı parası, ev kirası, gün geçtikçe artmış aldığı emekli maaşı yetmez olmuştu. Baba oralı bile olmuyor üç krş nafaka maaşı veriyordu. Oda çocuklarla baba arasında ki iletişimi canlı tutmak için harcanan iletişim ücretine gidiyor. Bütün yük annenin omuzlarına kalıyordu.

Tutulan bakıcı ya çok para istiyor, istediği yetmiyormuş gibi eve geç geliyordu. Anne ne yapacağını şaşırıyor çaresizlik içinde kıvranıyordu. Zaman zaman işten izin alıp işe geç gidiyor, zaman zaman da çocuklarının üzerine kapıyı kilitleyip işe gitmek zorunda kalıyordu. Çareyi başka türlü bulamamıştı. Maddi olarak işin içinden çıkmayınca daha beş yaşındayken çocuklarını baba ocağına göndermek zorunda kalmıştı. Bu sefer de özlem yakasına yapışmıştı. Küçük yaştaki çocuklarını bırakmak zorunda kalınca omuzlarına bir de vicdan azabı yüklenmişti.. Vesselam çalışan kadın için çocuk bakımı, çocuğa baktırmak çok zordu...

Yalnız bunlarla uğraşsa belki gene bir nebze nefes alacak zorlamayacaktı. Lakin çocuklarla babanın iletişim zorluğu da anneyi, özellikle çocuklar Ruhen çok bozuyor, ruhsal sorunlar yaşıyorlardı. Sağlıklı olmak için gidilen doktor parası da cep yakıyordu. Anneden ayrılan baba çocuklardan da ayrılmış gibi davranıyor çocukları arayıp sormaz olmuştu... Hal böyle olunca psikoloji doktorlarının da yardımı bir yerde oluyordu.

Anne maddi sıkıntılar, çocukların sıkıntıları, çalışmanın vermiş olduğu sıkıntılar derken bun alıyor, nefes alamaz oluyordu. Evine gelip giden icraların haddi hesabı yoktu...

Çocuklar sevgiyi dede evinde, dede de bulmaya başlamışlardı. Anne artık biraz nefes alıyor şükretmeye başlamışken, dedenin zamansız ölümü herşeyi zor daha zor duruma sokmuştu. Çocuklardan biri daha hırçın, daha asi olmuş, Ayşeye zor anlar yaşatıyordu. Çocuk Anneyi kimseyle paylaşmak istemiyordu..

Dedenin ölümünün üzerinden bir sene geçmişti ki on yaşında ki çocuk intihar etmiş hastahaneye zor yetiştirilmişti. O anlar annenin Ruhen çöktüğü, bitişi olduğu anlardı. Bir anne için çok zordu. Allah kimsenin başına vermesin. Çocuk komada yatarken annenin üzüntüsü yetmiyormuş gibi birde çocuğunu öldürmeye teşebbüsle suçlanıyor, ifade veriyordu.. Babaya ise bu anda bile ulaşamıyordu... Çocuklarını tamamen terketmişti baba. Anne Yıkılmış ayakta duramıyordu. Çocuğun sağlığına kavuşması beş günü

bulmuştur. Bu dönem anneye bir asır gelmişti.

.....

Boşanmayla yıkılan bir yuva, yıkılan yuvayla gelen zorluklar ve çocukların düştüğü durumlar yabana atılan cinsten değildir. Burdan boşanan Anne ve babalara sesleniyorum siz ayrılıyorsunuz çocuklardan ayrılmıyorsunuz. Sizler hala Anne babasınız ve çocuklara karşı Yüküm ve sorumluluklarınız var. Bunun bilincine varın artık ve bilinçli olun..Çocuklar hala sizin , onlardan boşanmıyorsunuz..

Unutmayın, unutturmayın ki

Çocuklar bizim ve yarınlarımız... Annelik ve babalık sadece çocuk doğurup, kazanmak değildir. Asıl annelik ve babalık çocukları iyi yetiştirmek ve onlara iyi bir gelecek vermekle olur...

03.02.2023 Ankara P.ÇETİN